B I U L E T Y N

WOJEWÓDZKIEGO KOMITETU KULTURY FIZYCZNEJ I TURYSTYKI

Nr 7-8-9 Poznań, dnia 3 lipca 1969 r. Rok XIV

T R E Ś Ć

Z A R Z A D Z E N I E Nr 35

Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki
z dnia 26 maja 1969 r.
w sprawie maksymalnych cen usług w pensjonatach

Na podstawie § 1 pkt 2 zarządzenia nr 54 Prezesa Rady Ministrów z dnia 15 kwietnia 1966 r. w sprawie przekazania Przewodniczącemu Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki uprawnień do ustalania cen usług noclegowych Monitor Polski Nr 17, poz.94) zarządza się, co następuje:

§ 1

1. Ustala się maksymalne ceny usług w pensjonatach określone w załączniku do zarządzenia.
2. Maksymalne ceny obowiązują w zakładach noclegowych spełniających wymogi przewidziane dla pensjonatów, określone przepisami zarządzenia Ministra Gospodarki Komunalnej i Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki z dnia 16 kwietnia 1966 r. w sprawie określenia rodzajów oraz kategorii hoteli i innych zakładów noclegowych (Monitor Polski Nr 20, poz.110).

§ 2.

Maksymalną wysokość cen usług w pensjonatach uzależnia się od:
1) kategorii, do której został zaliczony pensjonat zgodnie z zarządzeniem nr 73 Przewodniczącego GKKFiT z dnia 24 października 1966 r. w sprawie kategorii pensjonatów, domów wycieczkowych, schronisk, moteli i campingów (Dz.Urz. GKKFiT Nr 7, poz.47),
2) ilości miejsc w pokoju oraz jego wyposażenia w urządzenia sanitarne,
3) lokalizacji obiektu uzasadniającej pobieranie dodatku sezonowego.

§ 3.

1. Maksymalna cena usług pensjonatowych obejmuje:
   1) cenę podstawową,
   2) dodatki do ceny podstawowej,
   3) koszt przyrządzenia wyżywienia,

4) wartość dziennego limitu wyżywienia określonego według detalicznych cen zużytych surowców.

2. Przez cenę podstawową rozumie się cenę miejsca noclegowego w pokoju nie mającym urządzeń oraz warunków, za posiadanie których przysługują dodatki do ceny podstawowej.

§ 4.

1. Ustala się następujące rodzaje dodatków do ceny podstawowej:
   1) za umywalnię z bieżącą ciepłą i zimną wodą,
   2) za WC,
   3) za wannę lub natrysk,
   4) za atrakcyjny widok,
   5) sezonowy.

2. Dodatek za atrakcyjny widok może być stosowany tylko w pokojach 1- i 2--osobowych, z okien których roztacza się widok o szczególnych walorach krajobrazowych, lub mających balkon, loggię albo taras.

3. Dodatek sezonowy może być stosowany tylko w obiektach zlokalizowanych w miejscowościach posiadających szczególne walory turystyczno-wypoczynkowe sprzyjające sezonowemu napływowi turystów.

4. Stosowanie dodatku sezonowego może mieć miejsce tylko w tych okresach roku, w których w poprzednim roku frekwencja wynosiła co najmniej 70%, przy czym łączny okres stosowania tego dodatku nie może przekraczać:
   1) w miejscowościach o 1 sezonie turystycznym - 70 dni w roku,
   2) w miejscowościach o 2 sezonach turystycznych - 140 dni w roku.

5. W pensjonatach otwartych przez cały rok może być stosowany dodatek sezonowy pod warunkiem udzielania co najmniej przez 70 dni w roku zniżki posezonowej w wysokości 40% ceny podstawowej ze wszystkimi dodatkami (bez kosztów surowca w cenie detalicznej).

6. Miejscowości, o których mowa w ust.3, określają odrębne przepisy.

§ 5.

1. Maksymalne ceny miejsc w pokojach 1- i 2-osobowych podlegają obniżeniu o kwoty określone w załączniku do zarządzenia w przypadku niedogodnego usytuowania pokoi. Przez niedogodne usytuowanie pokoi rozumie się w szczególności:
   1) położenie pokoju na poddaszu, z niewłaściwym otworem okiennym (zbyt małe, powyżej 1,5 m od podłogi itp.),

2) szczególnie niedogodne usytuowanie otworu okiennego (np. widok na zaplecze gospodarcze),
3) lokalizację pokoju nie zapewniającą izolacji akustycznej przed niedogodnymi odgłosami zewnętrznymi (np. głośno pracującym dźwigiem).

2. W przypadku awarii instalacji dostarczającej ciepłą wodę, trwającej dłużej niż 24 godz., zakład noclegowy obowiązany jest obniżyć cenę miejsc noclegowych o kwotę dodatków ustalonych za zainstalowane w pokoju urządzenia do mycia.

§ 6,

1. Maksymalna opłata za dodatkowe miejsce noclegowe w pokojach 1- i 2-osobowych nie może przekraczać 50% ceny podstawowej noclegu w danym pokoju.
2. Maksymalna cena podstawowa za dodatkowe miejsc noclegowe w pokojach 3, i 4-osobowych, jak również w pokojach 1- i 2-osobowych na składanym łóżku, nie może przekraczać 15 zł.

§ 7,

1. Wartość dziennego limitu wyżywienia obliczonego według cen detalicznych powinna wynosić w pensjonatach I i II kategorii co najmniej 40 zł, a w pensjonatach III kategorii - 35 zł.

2. Dodatek z tytułu kosztów przyrządzania wyżywienia stanowi zryczałtowany ekwiwalent kosztów przyrządzania całodziennych posiłków dla gości pensjonatowych i jest pobierany jako część składowa ceny noclegowej w pensjonacie, niezależnie od korzystania lub rezygnacji z posiłków.

3, Ceny posiłków pensjonatowych sprzedawanych gościom nie mieszkającym w pensjonacie powinny być ustalane w wysokości wynikającej z wartości surowców zużytych do produkcji tych posiłków, obliczonej według cen detalicznych powiększonych o:
1) w kat. I - 80% marży, a w okresie sezonu o 100% marży,
2) w kat.II - 70% marży, a w okresie sezonu o 85% marży,
3) w kat. III - 60% marży, a w okresie sezonu o 75% marży.

4. Jeżeli na dany surowiec nie ma ceny detalicznej, należy stosować ceny kalkulacyjne obowiązujące w zakładach gastronomicznych.

§ 8.

Maksymalne ceny powinny zostać obniżone o 10% w przypadku, gdy zakład przejściowo został zaliczony do określonej kategorii, mimo iż nie spełnia w tym zakresie wszystkich obowiązujących wymogów.

§ 9.

1. Nowe cenniki usług pensjonatowych opracowane przez poszczególne pensjonaty podlegają zatwierdzeniu przez ich jednostki nadrzędne.
2. Cenniki powinny określać ceny miejsc w poszczególnych pokojach łącznie z wyżywieniem, obejmujące cenę podstawową ze wszystkimi dodatkami i zniżkami oraz wartość dziennego limitu wyżywienia,
3. Cenniki mogą dodatkowo wyodrębniać ceny tylko samych usług noclegowych oraz żywienionych.

§ 10.

Pensjonaty mogą w granicach określonych przez swoje jednostki nadrzędne udzielać zniżek od cen ustalonych zarządzeniem, o ile przemawiają za tym względy ekonomiczne, organizacyjne lub zwyczajowe.

§ 11.

Umowy z pensjonatami zawarte przed wejściem w życie zarządzenia należy rozliczać na podstawie cen ustalonych w tych umowach.

§ 12.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 grudnia 1969 r.

PRZEWODNICZĄCY KOMITETU
(-) Włodzimierz Reczek

Załącznik do zarządzenia nr 35 Przewodniczącego GKKFiT
z dnia 26 maja 1969 r. (poz.21)
Maksymalne ceny w pensjonatach za dobę

Rodzaj pokoi	Cena podstawowa w zł	Dodatki do ceny podstawowej w zł					Dodat. sezonowy	Zniżki za niedogodne usytuowanie w zł	Minimalny limit żywieniowy na osobę	Koszty przygotowania żywienia
		Umywalka	Wanna	WC	Prysznic	Widok				
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
I kategoria										
Apartament 2-pokojowy	150	30	36	24	12	12	99	-	40	64
pokój 1-osobowy	70	10	16	10	12	8	38	8	40	32
pokój 2-osobowy	100	20	24	16	16	8	66	12	40	64
miejsce w pokoju 3-4-osobowym	36	6	-	6	6	-	22	4	40	32
II kategoria										
pokój 1-osobowy	52	8	12	8	10	6	36	6	40	28
pokój 2-osobowy	80	12	20	10	12	6	60	8	40	56
miejsce w pokoju 3-4-osobowym	34	4	-	4	4	-	20	4	40	28
III kategoria										
pokój 1-osobowy	40	8	10	6	8	4	26	4	35	20
pokój 2-osobowy	60	12	14	10	10	4	42	6	35	40
miejsce w pokoju 3-4-osobowym	28	4	-	3	3	-	14	2	35	20

Z A R Z Ą D Z E N I E Nr 41

PRZEWODNICZĄCEGO GŁÓWNEGO KOMITETU KULTURY FIZYCZNEJ I TURYSTYKI
z dnia 20 czerwca 1969 r.
w sprawie maksymalnych cen usług noclegowych w domach wycieczkowych, schroniskach i motelach

Na podstawie § 1 pkt.2 zarządzenia nr 34 Prezesa Rady Ministrów z dnia 15 kwietnia 1966 r, w sprawie przekazania Przewodniczącemu Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki uprawnień do ustalania cen usług noclegowych (Monitor Polski Nr 17, poz.94) zarządza się, co następuje:

§ 1.

1. Ustala się maksymalne ceny usług noclegowych świadczonych przez domy wycieczkowe, schroniska i motele określone załącznikiem do niniejszego zarządzenia.
2. Maksymalne ceny obowiązują w zakładach noclegowych spełniających wymogi przewidziane dla domów wycieczkowych, schronisk i moteli, określone przepisami zarządzenia Ministra Gospodarki Komunalnej i Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki z dnia 16 kwietnia 1966 r. w sprawie określenia rodzajów oraz kategorii hoteli i innych zakładów noclegowych (Monitor Polski Nr 20, poz.110).

§ 2.

Maksymlaną wysokość cen usług noclegowych uzależnia się od:
1) kategorii, do której został zaliczony dom wycieczkowy schronisko lub motel, zgodnie z zarządzeniem nr 73 Przewodniczącego GKKFiT z dnia 24 października 1966 r. w sprawie kategorii pensjonatów, domów wycieczkowych, schronisk, moteli i campingów (Dziennik Urzędowy GKKFiT Nr 7, poz.47),
2) ilości miejsc w pokoju oraz jego wyposażenia w urządzenia sanitarne,
3) lokalizacji obiektu, uzasadniającej pobieranie dodatku sezonowego i lokalnego.

§ 3.

1. Maksymalna cena noclegu obejmuje:
   1) cenę podstawową,
   2) dodatki do ceny podstawowej,
2. Przez cenę podstawową rozumie się cenę miejsca noclegowego w pokoju nie mającym urządzeń oraz warunków, za posiadanie których przysługują dodatki do ceny podstawowej.

§ 4.

1. Ustala się następujące rodzaje dodatków do ceny podstawowej:
   1) za umywalkę z bieżącą ciepłą i zimną wodą,
   2) za WC,
   3) za wannę lub natrysk,
   4) lokalny,
   5) sezonowy,
2. Dodatek sezonowy może być stosowany tylko w obiektach zlokalizowanych w miejscowościach posiadających szczególnie walory turystyczno-wypoczynkowe sprzyjające sezonowemu napływowi turystów.
3. Stosowanie dodatku sezonowego może mieć miejsce tylko w tych okresach roku, w których w poprzednim roku frekwencja wynosiła co najmniej 70%, przy czym łączny okres stosowania tego dodatku nie może przekraczać:
   1) w miejscowościach o 1 sezonie turystycznym - 70 dni w roku,
   2) w miejscowościach o 2 sezonach turystycznych - 140 dni w roku.
4. W domach wycieczkowych, schroniskach i motelach otwartych przez cały rok może być stosowany dodatek sezonowy pod warunkiem udzielania co najmniej przez 70 dni w roku zniżki posezonowej w wysokości 40% ceny podstawowej.
5. Miejscowości, o których mowa w ust.2, określają odrębne przepisy.

§ 5.

1. Maksymalne ceny miejsc w pokojach 1- i 2-osobowych podlegają obniżeniu o kwoty określone w załączniku do zarządzenia w przypadku niedogodnego usytuowania pokoi. Przez niedogodne usytuowanie pokoi rozumie się w szczególności:
   1) położenie pokoju na poddaszu, z niewłaściwym otworem okiennym(zbyt małe, powyżej 1,5 m od podłogi itp.),
   2) szczególnie niedogodne usytuowanie otworu okiennego (np. widok na zaplecze gospodarcze),
   3) lokalizację pokoju nie zapewniającą izolacji akustycznej przed niedogodnymi odgłosami zewnętrznymi (np. głośno pracującym dźwigiem).
2. W przypadku awarii instalacji dostarczającej ciepłą wodę, trwającej dłużej niż 24 godz., zakład noclegowy obowiązany jest obniżyć cenę miejsc noclegowych o kwotę dodatków ustalonych za zainstalowane w pokoju urządzenia do mycia.

§ 6.

1. Maksymalna opłata za dodatkowe miejsce noclegowe w pokojach 1- i 2-osobowych nie może przekroczyć 50% ceny noclegu w pokoju 2-osobowym.

2. Maksymalna cena podstawowa za dodatkowe miejsce noclegowe w pokojach 3- i 4-osobowych, jak również w pokojach 1- i 2-osobowych na składanym łóżku, nie może przekraczać 15 zł.

§ 7.

Maksymalne ceny powinny zostać obniżone od 5-10% w przypadku, gdy zakład przejściowo został zaliczony do określonej kategorii, mimo iż nie spełnia w tym zakresie wszystkich obowiązujących wymogów.

§ 8.

1. Nowe cenniki usług noclegowych świadczonych przez domy wycieczkowe, schroniska i motele podlegają zatwierdzeniu przez ich jednostki nadrzędne.

2. Cenniki (ust.1) powinny określać ceny miejsc w poszczególnych pokojach, obejmujące cenę podstawową ze wszystkimi dodatkami i zniżkami.

§ 9.

Domy wycieczkowe, schroniska i motele mogą w granicach określonych przez swoje jednostki nadrzędne udzielać zniżek od cen ustalonych zarządzeniem, o ile przemawiają za tym względy ekonomiczne, organizacyjne lub zwyczajowe.

§ 10.

Umowy z domami wycieczkowymi, schroniskami i motelami zawarte przed wejściem w życie zarządzenia należy rozliczać na podstawie cen ustalonych w tych umowach.

§ 11.

Tracą moc przepisy w przedmiocie unormowanym zarządzeniem, a w szczególności zarządzenie nr 120 Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki z dnia 16 czerwca 1962 r. w sprawie ustalenia cennika opłat maksymalnych za noclegi świadczone przez PTTK (Dz.Urz. GKKFiT Nr 7, poz. 35).

§ 12.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od 1 lipca 1969 r.

PRZEWODNICZĄCY KOMITETU
(-) Włodzimierz Reczek

Załącznik do zarządzenia nr 41 Przewodniczącego GKKFiT
z dnia 20 czerwca 1969 r. (poz.22)

Maksymalne ceny noclegów w domach wycieczkowych, schroniskach i motelach

Miejsce w pokoju	Cena podstawowa w zł	Dodatek do ceny podstawowej						Zniżki za niedogodne usytuowane
		Umywalka U	Wanna	WC	Natrysk	Lokalny x)	Sezonowy	
I kategoria								
1-osobowym	70	10	16	10	12		14	8
2-osobowym	50	8	12	8	10		10	6
3-4-osobowym	32	4	6	6	4		6	-
5-10-osobowym	28	2	-	2	2		4	-
pow. 10 osób	22	1	-	1	1		2	-
II kategoria								
1-osobowa	60	10	16	8	12	10	12	6
2-osobowym	42	6	10	6	8	10	8	4
3-4-osobowym	26	4	-	4	4	10	6	-
5-10-osobowym	22	2	-	2	2	8	4	-
pow. 10 osób	17	1	-	1	1	6	2	-
III kategoria								
1-osobowym	50	10	16	6	12	-	10	4
2-osobowym	34	6	10	4	8	-	6	3
3-4-osobowym	21	4	-	4	4	-	4	-
5-10-osobowym	17	2	-	2	2	-	2	-
pow. 10 osób	11	-	-	-	-	-	-	-
IV kategoria								
1-osobowym	40	8	14	6	10	-	8	-
2-osobowym	28	6	10	4	8	-	4	-
3-4-osobowym	18	4	-	4	4	-	2	-
5-10-osobowym	14	2	-	2	2	-	2	-
pow.10 osób	10	-	-	-	-	-	-	--

x) Dodatek lokalny przysługuje wyłącznie Domowi Turysty PTTK w Zakopanem.

PISMO OKÓLNE Nr 4

PRZEWODNICZACEGO GŁOWNEGO KOMITETU KULTURY FIZYCZNEJ
I TURYSTYKI
z dnia 16 czerwca 1969 r.

w sprawie jednolitego stosowania przepisów dotyczących wynagradzania trenerów i instruktorów

W celu zapewnienia jednolitego stosowania przepisów zarządzenia nr 80 Przewodniczącego GKKFiT z dnia 7.XII.68 r. w sprawie zasad wynagradzania trenerów i instruktorów (Dz.Urz. GKKFiT z 1969 r. Nr 3, poz. 13), zwanego w dalszym ciągu „zarządzeniem", ustala się, co następuje:

1. Wynagrodzenie, o którym mowa w § 2 ust.1 zarządzenia, wypłacane może być jedynie na podstawie wyciągu z dziennika zajęć trenera, stwierdzającego ilość przepracowanych przez niego godzin. Wyciąg taki podpisany przez pracodawcę stanowi załącznik do listy płacy.

2. Pod pojęciem „czas trwania zawodów" należy rozumieć czas trwania rozgrywek określony przepisami danej dyscypliny sportu lub czas konieczny do przeprowadzenia określonej konkurencji oraz czas związany z przygotowaniem do zawodów, który nie może przekroczyć 2 godzin dydaktycznych. Czas związany z przygotowaniem do zawodów przeznaczony jest na przeprowadzenie „rozgrzewki" z zawodnikami, sprawdzenie badań lekarskich zawodników, odprawę z sędziami itp.

3. Dodatek za posiadane wykształcenie w dziedzinie wf, zgodnie z § 6 zarządzenia, może być wypłacany tylko tym osobom, które przedłożą pracodawcy dokument stwierdzający posiadanie wykształcenia wymaganego dla otrzymania dodatku. Potwierdzony odpis takiego dokumentu powinien być przechowany przez pracodawcę.

4. Dodatek za posiadane wykształcenie w innej dziedzinie niż wf a przydatme w zawodzie trenerskim (§ 6 ust.2 zarządzenia) może być przyznany trenerom, którzy ukończyli:
   1) Akademię Medyczną - Wydział Lekarski,
   2) Uniwersytet - Wydział Pedagogiki lub Psychologii,
   3) Wyższą Szkołę Pedagogiczną,
   4) Wyższą Szkołę Rolniczą - Wydział Weterynarii - tylko w stosunku do trenerów jeździectwa,
   5) Politechnikę - Wydział Mechaniczny - tylko w stosunku do trenerów sportu motorowego i motorowodnego.

5. Pracownicy naukowo-dydaktyczni za pracę związaną z konsultacją, wizytacją lub kontrolą zajęć trenerskich otrzymują wynagrodzenie od zleceniodawcy w wysokości i według zasad wynikających z tytułu ich podstawowego zatrudnienia i wynagradzania jako pracownika naukowo-dydaktycznego.

6. Dodatek funkcyjny może być przyznany zatrudnionym w pełnym wymiarze czasu pracy trenerom, wymienionym w § 7 zarządzenia, pod warunkiem, że jest to ich jedyna praca w charakterze trenera. O przyznaniu trenerom dodatku funkcyjnego decyduje pracodawca, przy czym:
   1) stanowisko kierownika wyszkolenia w klubie może być powołane jedynie w przypadku, gdy klub prowadzi co najmniej 3 sekcje i gdy ogólna liczba zatrudnionej kadry trenersko-instruktorskiej jest nie mniejsza niż 12 osób.
   2) dodatki funkcyjne dla trenerów prowadzących zespoły I i II ligi nie przysługują w dyscyplinach sportu, które rozgrywek ligowych nie prowadzą,
   3) dodatek z tytułu pełnienia funkcji trenera kadry narodowej lub olimpijskiej może być przyznany wyłącznie trenerom wykonującym te funkcje, zatrudnionym przez Polski Komitet Olimpijski lub przez polskie związki sportowe.

7. Podstawę zaszeregowania i wynagradzania trenerów stanowią dokumenty określone w § 14 zarządzanie, a mianowicie:
   1) dla instruktora - książeczka instruktorska wydana przez polski związek sportowy lub wojewódzki (równorzędny) komitet kultury fizycznej i turystyki,
   2) dła trenera - książeczka instruktorska trenera wydana przez GKKFiT lub wyższą szkołę wychowania fizycznego,
   3) dla instruktora gimnastyki leczniczej - dyplom ukończenia studiów typu wf wraz z zaświadczeniem wydanym przez uczelnię o ukończonej specjalizacji,
   4) dla nauczyciela wf nie posiadającego tytułu trenera lub instruktura - dyplom ukończenia wyższej szkoły wf lub studium nauczycielskiego wf.

8. Wprowadzenie w życie nowych zasad wynagradzania określonych zarządzeniem wymaga przestrzegania następujących zasad:
   1) zaszeregowanie trenerów do nowych stawek uposażenia i związany z tym wzrost funduszu płac może następować w ramach zatwierdzonych limitów osobowego i bezosobowego funduszu płac danej jednostki,

2) podwyżka wynagrodzeń trenerów wynikająca z zastosowania stawek określonych zarządzeniem nie może nastąpić kosztem zawężenia merytorycznej działalności instytucji lub organizacji wf i sportu.

PRZEWODNICZĄCY KOMITETU
(-) Włodzimierz Reczek

KOMUNIKATY

KOMUNIKAT GABINETU PRZEWODNICZĄCEGO GKKFiT
z dnia 16 czerwca 1969 r.

w sprawie ubezpieczenia dzieci i młodzieży od następstw nieszczęśliwych wypadków w sporcie i turystyce

Dnia 4 kwietnia br. zostało podpisane w Warszawie porozumienie pomiędzy Głównym Komitetem Kultury Fizycznej i Turystycznej oraz Państwowym Zakładem Ubezpieczeń w sprawie ubezpieczenia następstw nieszczęśliwych wypadków osób korzystających z obiektów sportowych i uczestników imprez sportowych oraz turystycznych. Pełny tekst tego porozumienia, uwzględniając jego istotne znaczenie oraz potrzebę zaznajomienia z jego treścią wszystkich jednostek organizacyjnych działających w resorcie kultury fizycznej i turystyki, zamieszczamy poniżej.

DYREKTOR GABINETU
(-) wz Zygmunt Bałkowski

POROZUMIENIE

zawarte pomiędzy Głównym Komitetem Kultury Fizycznej i Turystyki (w skrócie GKKFiT) Warszawa, ul. Litewska 2/4 reprezentowanym przez zastępcę przewodniczącego GKKFiT mgra Leszka Bednarskiego a Państwowym Zakładem Ubezpieczeń - Centrala (w skrócie PZU), reprezentowanym przez zastępcę naczelnego dyrektora mgra Mariana Domagałę w sprawie uebzpieczenia następstw nieszczęśliwych wypadków osób korzystających z obiektów sportowych i uczestników imprez sportowych oraz turystycznych.

Warunki i zasady porozumienia

1. Osoby podlegające ubezpieczeniu

Ubezpieczeniu podlegają następujące osoby:

a) dzieci i młodzież ucząca się we wszystkich typach szkół (podstawowych, zasadniczych, zawodowych, średnich ogólnokształcących i zawodowych, pomaturalnych wyższych itp.) z wyłączeniem osób zatrudnionych najemnie oraz objętych zbiorowym ubezpieczeniem następstw nieszczęśliwych wypadków młodzieży szkolnej;
W stosunku do absolwentów szkoły ubezpieczenie niniejsze jest ważne jeszcze przez cztery miesiące od upływu roku szkolnego, nie dłużej jednak niż do dnia rozpoczęcia pracy zarobkowej lub powołania do zasadniczej służby wojskowej,

b) młodzież nie uczęszczająca do szkół i nie pracująca zarobkowo w wieku od 7 do 18 lat.

2. Zakres ubezpieczenia

Ubezpieczenie obejmuje wypadki, jakie wydarzyć się mogą ubezpieczonym osobom podczas:

1) uprawiania wszelkiego rodzaju sportów i dyscyplin sportowych na terenie trwałych oraz prowizorycznych obiektów i urządzeń sportowych (boiska, place do gier i zabaw, sale gimnastyczne, sztuczne i naturalne lodowiska, pływalnie, przystanie itd.), użytkowane przez wszelkiego rodzaju instytucje, organizacje i zakłady pracy;

2) udziału w imprezach sportowych i turystycznych organizowanych przez wszelkiego rodzaju instytucje, organizacje i zakłady pracy (Towarzystwo Krzewienia Kultury Fizycznej, Polskie Towarzystwo Turystyczno-Krajoznawcze, federacje, związki, Zrzeszenie LZS i inne zrzeszenia sportowe, komitety blokowe itd.).
Wyłączone są z ubezpieczenia wypadki w drodze do obiektów sportowych, podczas indywidualnego uprawiania wszelkiego rodzaju sportów poza terenem określonych wyżej obiektów i urządzeń sportowych, podczas uprawiania indywidualnej turystyki, a przy imprezach sportowych i turystycznych wypadki w drodze do punktu zbornego i w drodze powrotnej.

3) W umowie ubezpieczenia będą mieć zastosowanie aktualnie obowiązujące ogólne warunki ubezpieczenia następstw nieszczęśliwych wypadków, jak również warunki niniejszego porozumienia.

W chwili zawierania niniejszego porozumienia obowiązuje ogolne warunki ubezpieczenia następstw nieszczęśliwych wypadków zatwierdzone decyzją Ministra Finansów Nr RMU (B-13) 55 z dnia 13 grudnia 1955 r. oraz decyzją Nr RMU (117)60 z dnia 26 kwietnia 1960r.

3. Sumy ubezpieczenia

Dla każdej ubezpieczonej osoby obowiązują następujące sumy ubezpieczenia:

5.000 zł w razie śmierci wskutek nieszczęśliwego wypadku,

20.000 zł w razie trwałego inwalidztwa wypadkowego,

3.000 zł na pokrycie udowodnionych kosztów leczenia (nie przysługujących z ubezpieczenia społecznego), powstałych w ciągu 2 lat od wypadku (§ 9 OWU), 5000 zł na koszty prostowania nie pokryte ubezpieczeniem społecznym.

4. Składka

Składkę za pierwszy i drugi okres roczny ustala się w zryczałtowanej wysokości po 4.000.000 zł (słownie cztery miliony złotych).
Składki za dalsze okresy ubezpieczenia będą ustalone w wysokości zależnej od przebiegu szkodowości przy założeniu, że odszkodowość nie może przekroczyć 80%.

5. Czas trwania ubezpieczenia

Umowę zawiera się na okres roczny od dnia 1 marca 1969 r. do 28 lutego 1970 r. z klauzulą o milczącym jej przedłużeniu na dalszy okres roczny, jeżeli jedna ze stron, to jest GKKFiT lub Centrala PZU nie wypowie niniejszego porozumienia przynajmniej na dwa miesiące przed upływem okresu rocznego.

6. Obsługa ubezpieczenia

Obsługa ubezpieczenia będzie prowadzona centralnie przez PZU Inspektorat Ubezpieczeń Gospodarki Uspołecznionej. w Warszawie.
Do złożenia wniosku i opłacenia składki obowiązany jest GKKFiT.

7. Likwidacja szkód.

Szkody będą zgłaszane we właściwych terenowo inspektoratach PZU przez posiadaczy obiektów sportowych, organizatorów imprez lub poszkodowanych albo ich rodziców, albo opiekunów.
Fakt powstania wypadku musi być potwierdzony przez użytkownika obiektu lub urządzenia sportowego, organizatora imprezy sportowej itd.

8. W razie zbiegu niniejszego ubezpieczenia z obowiązującym ubezpieczeniem komunikacyjnym osobie poszkodowanej przysługuje świadczenie tyl-

ko z obowiązkowego ubezpieczenia komunikacyjnego, zgodnie z przepisami § 25 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 24.IV.1968 r. w sprawie obowiązkowych ubezpieczeń komunikacyjnych (Dz.U.Nr 15 poz.89). Natomiast przy zbiegu niniejszego ubezpieczenia z ubezpieczeniem indywidualnym zawartym na koszt ubezpieczonej osoby lub ze zbiorowym ubezpieczeniem przez organizacjes sportowe oraz turystyczne poszkodowanemu przysługuje świadczenie z każdego ubezpieczenia.

9. Postanowienia niniejszego porozumienia wchodzą w życie z dniem podpisania z mocą od 1 marca 1969 r.

10. Niniejsze porozumienie zostało sporządzone w dwóch jednobrzmiących egzemplarzach, z których jeden egzemplarz otrzymuje GKKFiT, a drugi - PZU.

ZASTĘPCA PRZEWODNICZĄCEGO GKKFiT
(-) mgr Leszek Bednarski

ZASTEPCA NACZELNEGO DYREKTORA PZU
(-) mgr Marian Domagała

Zarządzenie Nr 1
Przewodniczącego Wojewódzkiego Komitetu Kultury Fizycznej i w Poznaniu z dnia 10 lutego 1969 r.

w sprawie: zaszeregowania stowarzyszeń kultury fizycznej i turystyki działających na terenie województwa poznańskiego i miasta Poznania.

Na podstawie § 5 pkt. 6 zarządzenia nr 213 Prezesa Rady Ministrów z dnia 31 października 1960 r. w sprawie szczegółowej organizacji składu i zakresu działania komitetów kultury fizycznej i turystyki prezydiów rad narodowych (M.P. Nr 82, poz.372), § 3 pkt 2 Zarządzenia Nr 76 Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki z dnia 16 kwietnia 1962 r. w sprawie zasad wynagradzania pracowników zatrudnionych w stowarzyszeniach kultury fizycznej i turystyki (Dz.Urz.GKKFiT Nr 4, poz.22) oraz w uzupełnieniu zarządzenia nr 22 Przewodniczącego WKKFiT z dnia 18 września 1962 r. w sprawie zaszeregowania stowarzy-

szeń kultury fizycznej i turystyki województwa poznańskiego i m. Poznania do poszczególnych kategorii płacowych (Biuletyn WKKFiT nr 1-3 poz. 25 z dnia 29 stycznia 1968 r.) - zarządza, się co następuje:

§ 1.

Do drugiej kategorii płacowej zalicza się następujące stowarzyszenia:

1.	Powiatowe Zrzeszenie LZS	w Chodzieży
2.	" " "	w Czarnkowie
3.	" " "	w Gnieźnie
4.	" " "	w Gostyniu
5.	" " "	w Jarocinie
6.	" " "3	w Kaliszu
7.	" " "	w Kępnie
8.	" " "	w Kole
9.	" " "	w Koninie
10.	" " "	w Kościanie
11.	Powiatowe Zrzeszenie LZS	w Krotoszynie
12.	" " L"	w Lesznie
13.	" " "	w Międzychodzie
14.	" " "	w Nowym Tomyślu
15.	" " "	w Obornikach
16.	" " "	w Ostrowie
17.	" " "	w Ostrzeszowie
18.	" " "	w Pleszewie
19.	" " "	we Wrześni
20.	" " "	w Poznaniu
21.	" " "	w Rawiczu
22.	" " "	w Słupcy
23.	" " "	w Śremie
24.	" " "	w Środzie
25.	" " "	w Szamotułach
26.	" " "	w Trzciance
27.	" " "	w Turku
28.	" " "	w Wągrowcu
29.	" " "	w Wolsztynie
30.	Ognisko TKKF „Dębina"	w Poznaniu
31.	" " „Elektron"	w Poznaniu
32.	" " „Eskulap"	w Poznaniu
33.	" " „Grunwald"	w Poznaniu

34.	Ognisko	TKKF	„Jeżyce"	w	Poznaniu
35.	"	"	„Nowe Miasto"	w	Poznaniu
36.	"	"	„Orzeł"	w	Poznaniu
37.	"	"	„Płomień"	w	Poznaniu
38.	"	"	„Raszyn"	w	Poznaniu
39.	"	"	„Śródmieście"	w	Poznaniu
40.	"	"	„Wagabunda"	w	Poznaniu
41.	"	"	„Walter"	w	Poznaniu
42.	"	"	„Wiedza"	w	Poznaniu
43.	"	"	„Wilda"	w	Poznaniu
44.	"	"	„Winiary"	w	Poznaniu
45.	"	"	„WSWF"	w	Poznaniu
46.	"	"	„Żegrze"	w	Poznaniu
47.	"	"	„Relaks"	w	Bojanowie
48.	"	"		w	Chodzieży
49.	"	"	„Turysta"	w	Dolsku
50.	"			w	Gnieźnie
51.	"			w	Gostyniu
52.	"			w	Jarocinie
53.	"			w	Kaliszu
54.	"			w	Kępnie
55.	"			w	Kole
56.	"			w	Koninie
57.	"			w	Krotoszynie
58.	"			w	Kórniku
59.	"			w	Lesznie
60.	"			w	Międzychodzie
61.	"			w	Nowym Tomyślu
62.	"			w	Ostrowie Wlkp
63.	"			w	Pile
64.	"			w	Pleszewie
65.	"		„Las"	w	Puszczykówku
66.	"			w	Rogoźnie
67.	"			w	Słupcy
68.	"			w	Szamotułach
69.	"			w	Śremie
70.	"			w	Trzciance
71.	"			w	Turku
72.	"			w	Wągrowcu

73.	Ognisko TKKF	w Wolsztynie
74.	" "	we Wrześni
75.	" "	w Zbąszyniu
76.	Ludowy Klub Sportowy „Orkan"	w Poznaniu
77.	Ludowy Klub Sportowy „Cwał"	w Poznaniu
78.	Ludowy Klub Sportowy	w Przygodzicach
79.	Ludowy Klub Sportowy „Skra"	w Wolsztynie
80.	Ludowy Klub Sportowy i Turystyczny	w Wągrowcu
81.	Klub Sportowy „Elpa"	w Pątnowie
82.	MBKS „Helios"	w Czempiniu
83.	Klub Sportowy „Warta"	w Międzychodzie
84.	Milicyjny Klub Sportowy „Gwardia"	w Pile
85.	Klub Sportowy „Górnik"	w Turku
86.	Międzyzakładowy Klub Sportowy „Tur"	w Turku
87.	Kolejowy Klub Sportowy „Turcovia"	w Turku
88.	Międzyzakładowy Klub Sportowy „Grom"	w Wolsztynie

§ 2.

Do trzeciej kategorii płacowej zalicza się następujące stowarzyszenia:

1.	Ognisko TKKF	w Krzyżu
2.	" "	w Ludwikowie
3.	" "	w Murowanej Goślinie
4.	" "	w Pniewach
5.	" "	w Slesinie
6.	" "	w Obornikach
7.	" "	w Rawiczu
8.	" "	w Czarnkowie
9.	" "	w Kościanie
10.	" "	w Ostrzeszowie
11.	" "	w Srodzie Wlkp
12.	Ludowy Klub Sportowy i Turyst.	w Gnieźnie
13.	Klub Sportowy „Unia"	w Sierakowie
14.	Międzyzakładowy Klub Sportowy „Spójnia"	w Słupcy

§ 3.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1969 roku

Przewodniczący
Wojewódzkiego Komitetu Kultury Fizycznej
i Turystyki
(-) Jerzy Tuszyński

PREZYDIUM
WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ
w Poznaniu

- Wojewódzka Komisja Cen -

ZARZĄDZENIE NR WKC - XIII- 56/15/64
z dnia 4 grudnia 1964 r.

w sprawie: maksymalnych opłat za usługi maszynopisania i powielania

Na podstawie uchwały Nr 55 Rady Ministrów z dnia 8 lutego 1961 r.(M.P. nr 26/61) ustala się maksymalne opłaty za usługi maszynopisania i powielania.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 15 lipca 1965 r. i obowiązuje jednostki gospodarki uspołecznionej i nieuspołecznionej świadczące w.wym. usługi na terenie województwa poznańskiego i miasta Poznania. Jednocześnie anuluje się tut. zarządzenie nr WKC-XIII-56/23/62 z dnia 17 kwietnia 1962 r. w sprawie cen omawianych usług. Pobieranie cen wyższych podlega sankcjom przewidzianym ustawą z dnia 13 lipca 1957 r. (Dz. U. Nr 39, poz.17).

PRZEWODNICZĄCY WKC

(-) mgr Cz. Obolewicz

Załącznik do zarządzenia
WKC-XIII-56/15/64
z dnia 4.12.1964 r.

Maksymalne opłaty za maszynopisanie i powielanie

I. maszynopis

Rodzaj usługi	Brudnopis			Druk lub maszynopis ze wstawkami
	czysty	druk lub maszynopis z poprawkami	rękopis	
1. Beletrystyka a) język współcz.bez popr. stylistycz. i ortograficznych	2,45	2,80	3,80	3,30

Rodzaj usługi	Brudnopis czysty	Brudnopis druk lub maszynopis z poprawkami	Brudnopis rękopis	Druk lub maszynopis wstawkami
b) z zachowaniem pisowni oryginal.	2,80	3,15	4,20	3,80
c) z popr. pisowni na współczesną	3,10	3,50	4,60	4,00
2. Naukowe a) język współczesny bez poprawek stylistycznych i ortograficznych	2,95	3,30	4,60	4,00
b) z poprawieniem pisowni na aktualną wzgl. z zachowaniem pisowni orygin.	3,30	3,60	5,00	4,40
3. Techniczne a) bez wstawiania wzorów rys. i liter specjalnych	3,15	3,50	5,00	4,20
b) specjalne wzory rys. liter specjalne	3,80	4,20	5,70	4,90
4. Kosztorysy specyf. itp. a) bez liniow. pion.	3,80	4,30	5,90	5,00
b) z pełną liniaturą	4,30	4,80	6.20	5,30
5. Zlecenia specjalne (tablice, wykazy)	5,00	5,50	6,50	6,00

Uwagi: a) Ceny powyższe dotyczą 1 str. form. A-4 z interlinią - 1800 uderzeń (podwójny odstęp) w jednym egzemplarzu bez papieru.
Formaty powyżej A-4 należy obliczyć w stosunku proporcjonalnym do formatu SA-4 - np. format A-3 2 x większy + 100%.

b) stronę rozpoczętą liczy się za całą, jeżeli obejmuje więcej niż 15 wierszy, za połowę jeżeli obejmuje poniżej 15 wierszy. Przepis ten nie dotyczy strony 1-ej.

c) wiersze akapitowe - tytułowe, podtytułowe i wiersze kończące wstęp, a także podział tekstu od części liczbami, gwiazdkami itp. przyjmowane są za pełne.

d) za I-szą kopię dolicza się 10%
za 2-gą kopię do 4-ch włącznie 15%
za 5-tą kopię do 10-ciu 20% do ceny podstawowej

e) Obliczenie strony 1800 uderzeń (30 wierszy po 80 uderzeń) i inne układy wg tablicy przeliczeniowej podanej w Mon. Polskim A-106 z dnia 26.11.1953 r. pismo okólne szefa Urzędu Rady Ministrów z dnia 10 listopada 1953 r.

f) pisanie (woskówek) na kliszach białkowych ormigowych itp. - cena odpowiedniej pozycji cennika + 100%.

g) pisanie na płytkach rotaprintowych (z folii aluminiowej) w 1 kolumnie - cena odpowiedniej pozycji cennika z dodatkiem 120%.
w 2 kolumnach - cena odpowiedniej pozycji cennika z dodatkiem 130%.
w 3 kolumnach - cena odpowiedniej pozycji cennika z dodatkiem 140%.
w 4 kolumnach - cena odpowiedniej pozycji cennika z dodatkiem 150%
np. pisanie na formacie A-4 w kolumnach, dla broszur o formacie A-5).

h) za prace pilne expresowe dolicza się 25% do końcowej należności wynikającej z rachunku z pominięciem kosztów materiałowych).
Za prace pilne expresowe, uważa się takie, które na życzenie klienta są wykonywane poza kolejnością w terminie do 48 godzin) o ile ilość stron do przepisania nie przekracza 30 stron maszynopisu). Termin wykonania prac ekspresowych które ze względu na zakres nie są możliwe do wykonania w ciągu 48 godzin zuzgadnia zleceniodawca z wykonawcą.

i) za prace wykonane w nocy i święta na zlecenie zainteresowanych poza zakładem pracy lub w miejscu usługowym dolicza się 50% do ceny podstawowej wraz z wszelkimi opłatami za ewentualne utrudnienie.

j) za pisanie w językach - niemieckim, francuskim i angielskim - dolicza się 100% ceny podstawowej- w języku rosyjskim 120%. Za pisanie w innych jęz. ustala się ceny wg umowy.

k) za korektę dolicza się 20% całkowitego kosztu maszynopisu. Za prace nie objęte niniejszym cennikiem, jak również wykonanie rysunków itp. dolicza się wg cen umownych.

II. Powielania

1. Powielanie jednostronne:

(format A4)	do 100 szt. powieleń	- za 100 szt.	5,- zł
	od 100 szt. - 500	- za 100 szt.	4,20 zł
	od 501 szt. - 1000	- za 100 szt.	4,- zł

2. Powielanie dwustronne:

za stronę	do 100 szt	- za 100 szt.	5,50 zł
format A4	do 100 szt - 500	- za 100 szt	4,70 zł
	od 501 szt - 1500	- za 100 szt	4,50 zł

3. Prace pomocnicze: a) rozkładanie 100 kart 2,40 zł
b) cięcie i przygot.rys. (1 rys.) 0,30 zł

c) wklejanie rysunku (1 rys.) 0,20 zł
d) zbijanie (1 szew) 0,04 zł

Uwagi: a) za prace specjalne

np. na blankietach firmowych, papierze satyn. itd. dolicza się 20%

b) za powielanie

za ilości mniejsze niż 100 szt. odbitek liczy się jak za 100 sztuk,

c) za materiał wykonawcy jak: papier, woskówki, płyty rotaprintu - pobiera się ceny wg rzeczywistych kosztów, zakupu - po urzędowych cenach,

d) za powielanie na papierze formatu A-3 dolicza się 30% do ceny za format A-4.

Poznań, dnia 4 grudnia 1964 r.

Zestawił:

Kierownik Oddziału WKC
(K. Włodarczyk)

ZG PP S/825/69-G-5-300+25